

3. Forenelig med det indre marked (berettigelse, artikel 107, stk. 3, TEUF)

- Det gøres i forbindelse med det tredje anbringende gældende, at den fuldstændige fritagelse for elnetafgifter for forbrugere af basisbelastning afhjælper en betydelig forstyrrelse af de økonomiske aktiviteter i Tyskland. Navnlig energiintensiv industri skal forblive konkurrencedygtig, og det skal forhindres, at industrien flyttes til udlandet.

4. Anordning af tilbagesøgning er retsstridig

- Det gøres i forbindelse med det fjerde anbringende gældende, at tilbagesøgningen af minimumsafgiften på 20 % af offentliggjorte netafgifter under henvisning til den affattelse af bekendtgørelsens § 19, stk. 3, der var gældende indtil den 3. august 2011, er vilkårlig og i strid med forbuddet mod forskelsbehandling.
- Det gøres endvidere gældende, at en fastsættelse af netafgifterne alene ved hjælp af den fysiske vej sikrer overholdelsen af princippet om omkostningsafspejling samt betaling af rimelige netafgifter, der ikke er udtryk for forskelsbehandling.
- Anordningen af tilbagesøgning er desuden i strid med princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet Kommissionen ikke har taget hensyn til overgangsreglen i bekendtgørelsens § 32, stk. 3.
- Endelig gøres det gældende, at forbrugere af basisbelastning og atypiske netbrugere som omhandlet i bekendtgørelsens § 19, stk. 2, første punktum, adskiller sig væsentligt fra hinanden. Den omstændighed, at begge grupper af netbrugere til trods for forskellene skal betale minimumsafgiften på 20 %, er ikke indholdsmæssigt berettiget.

(¹) Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT L 248 af 24.9.2015, s. 9).

Sag anlagt den 21. december 2018 — Briois mod Parlamentet

(Sag T-750/18)

(2019/C 82/70)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afgørelse af 24. oktober 2018 om anmodningen om ophævelse af Steeve Briois' immunitet (2018/2075 IMM) og om vedtagelse af betænkning fra Retsudvalget A8-0349/2018 annulleres
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 8 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (herefter »protokollen«), for så vidt som den formulering, som Steeve Briois anvendte, og som gav anledning til en straffesag i hans oprindelsesmedlemsstat, udgjorde en meningstilkendegivelse under udøvelse af hans parlamentariske hverv i henhold til den nævnte bestemmelse.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af protokollens artikel 9, idet Parlamentet tilsidesatte såvel ordlyden som formålet med denne bestemmelse ved at vedtage afgørelsen om at ophæve Steeve Briois' immunitet og således gøre sidstnævnte ugyldig.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik.

For det første finder sagsøgeren, at Parlamentet har tilsidesat ligebehandlingsprincippet i forhold til ham ved at behandle ham forskelligt fra parlamentsmedlemmer, der befinder sig i lignende situationer, og at Parlamentet også konsekvent har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik, som forudsætter, at den kompetente institution omhyggeligt og upartisk skal undersøge samtlige relevante forhold i den foreliggende sag.

For det andet er sagsøgeren af den opfattelse, at en række indicier gør det muligt at fastslå, at der er tale om et åbenlyst tilfælde af *fumus persecutionis* mod ham.

Sag anlagt den 21. december 2018 — ABLV Bank mod SRB

(Sag T-758/18)

(2019/C 82/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ABLV Bank AS (Riga, Letland) (ved advokaterne O. Behrends, M. Kirchner og L. Feddern)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse fra SRB af 17. oktober 2018 vedrørende ABLV Bank med hensyn til SRB's afvisning af at genberegne og tilbagebetale denne banks *ex ante*-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond annulleres.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ti anbringender.

1. Første anbringende om, at SRB ikke lagde tilstrækkelig vægt på *pro rata temporis*-karakteren af bidrag til Afviklingsfonden.
2. Andet anbringende om, at SRB ikke tog hensyn til SRB's egen udtrykkelige anerkendelse af, at bidragene til Afviklingsfonden kan refunderes *pro rata temporis*.
3. Tredje anbringende om, at SRB ikke tog hensyn til den udtrykkelige anerkendelse i artikel 12, stk. 1, i Kommissionens delegerende forordning 2015/63 ⁽¹⁾ af, at der kun skyldes delvise betalinger, hvis betingelserne kun er opfyldt i en del af det pågældende år.
4. Fjerde anbringende om, at SRB fejlagtigt støttede sig på artikel 70, stk. 4, i forordning 806/2014 ⁽²⁾.
5. Femte anbringende om, at SRB støttede sig på en fejlagtig fortolkning af artikel 12, stk. 2, i Kommissionens delegerende forordning 2015/63.
6. Sjette anbringende om, at SRB tilsidesatte retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
7. Syvende anbringende om, at SRB tilsidesatte proportionalitetsprincippet.